

danske uddannelser. Det synes vi er en lidt underlig forskel, så det glæder vi os til at gå lidt mere ind i i morgen.

Jeg vil i øvrigt koncentrere mig om to andre og mere principielle betæneligheder, som vi har ved det her lovforslag.

Vi er for det første bekymret over, hvad det her lovforslag kommer til at betyde for de danske uddannelsesinstitutioner, altså for udbuddet her i Danmark. Det må jo ikke blive sådan, at de her businesseventyr i udlandet går ud over undervisningen herhjemme, at der går penge, opmærksomhed eller på anden måde ressourcer fra uddannelser af pædagoger i Jelling til uddannelser i Singapore.

Undervisningsministeriet skriver selv i lovforslaget, at lovforslaget er indrettet, som det er, for i videst muligt omfang at minimere risikoen for, at udbuddet i udlandet belaster uddannelsesudbuddet i Danmark. Det lyder jo meget, som om det ikke kan garanteres, og det synes vi er rigtig bekymrende.

Det er rigtigt, at institutionerne ikke må bruge danske taxametermidler på det udenlandske udbud, men de kan jo sagtens bruge andre midler, sponsorpengene eller puljemidler, som ellers kunne og skulle være gået til den danske institution.

Det her leder mig hen til en anden, men beslægtet bekymring. Jeg synes ikke, at det er uddannelsesinstitutionernes opgave at drive forretning. Jeg synes, at det er deres opgave at drive uddannelse. Med lovforslaget beder man uddannelsesinstitutionerne om at agere på det store globale verdensmarked, og det synes vi er fint, men de skal gøre det som virksomheder, der skal tjene penge på uddannelse. Vi synes i højere grad, at deres opgave er at sikre god uddannelse og ikke at blive drevet af ønsket om mere og mere og højere og højere profit og overskud. De skal drives af ønsket om at sikre bedst mulig uddannelse.

Vi er derfor nok lidt bange for, at der er en grundlæggende politisk forskel mellem os i SF og regeringen. Vi synes ikke, at uddannelsesinstitutioner skal lege virksomheder.

Vi ser meget gerne, at man internationalt samarbejder om uddannelse, og vi ser meget gerne, at danske studerende tager til udlandet og bliver klogere, men det ligger langt fra den måde, vi normalt tænke uddannelse på i Danmark, at man skal til at sælge uddannelser på et uddannelsesmarked. Vi vil under ingen omstændigheder være med til, at danske elever og

studerende oplever forringelser i deres hverdag, fordi deres uddannelsesinstitution har gang i et eksporteventyr i Peru.

Vi vil ikke have handel med uddannelse. Hvis andre lande gerne vil have handel med uddannelse i deres land, er det jo deres valg, men vi er rigtig bekymrede for, hvad der sker med danske uddannelsesinstitutioner, når vi i stigende grad beder dem om at tænke profit og overskud ind som drivkraften for deres arbejde.

Vi vil selvfølgelig gerne være sikre på, at det ikke er det, som det her lovforslag glider hen mod, og vi vil selvfølgelig gerne være sikre på, at det her lovforslag ikke medfører forringelser af de danske uddannelser.

Vi er altså lidt skeptiske over for lovforslaget, men vi ser rigtig meget frem til den tekniske gennemgang af lovforslaget, og vi ser rigtig meget frem til udvalgsbehandlingen og håber på, at vi kan blive forsikret om, at vi tager fejl med hensyn til vores bekymringer.

Kl. 19:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Herefter er det den konservative ordfører fru Charlotte Dyremose.

Kl. 19:40

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Oven på al den skepsis fra Socialistisk Folkeparti tror jeg, at jeg vil vende den positivt og sige, at jeg er glad for, at Socialdemokraterne ikke lød lige så skeptiske, og så vil jeg invitere fru Christine Antorini til et konstruktivt samarbejde om den her lille sag. Jeg tror nemlig ikke, at jeg kan lade være at bemærke, at når fru Christine Antorini udtrykte sin enighed med Venstre, vil jeg faktisk også udtrykke min enighed med fru Christine Antorini, og så kan man overveje det nye partnerskab i dansk politik. Velkommen til.

Sagen er jo den, at det lovforslag, vi står med her, giver mulighed for at eksportere knaldgod dansk uddannelse. Det er et varemærke, fordi vi er så gode til uddannelse i Danmark. Så er det selvfølgelig også et spørgsmål om at få viden med hjem. For når man kommer ud, kan man tage noget med hjem. Så er det jo også en mulighed for, at danske virksomheder i store udviklingsområder som f.eks. Kina, kan have et genkendeligt eksamensbevis, så man f.eks. ved, hvad kinesere, der har taget en Niels Brock i Kina, kan, og dem kan man så bruge i sin danske virksomhed. Det mener vi også er en fordel ved det her forslag. Og i det hele taget ser vi meget positivt på hele udviklingen med at skabe inter-